

Tractatus

altero vel a seipso sepabili accidere. vt fortes sedes differra seipso nō sedente vel ab alio: Propria dñtia ē q̄ alterz differt ab altero inseparabili accidere. vt fortes sym^a forte nō symo. Cū accis inseparabile dī vt symū aq̄/lu. Magis ppria dñtia est q̄ alterū differt ab altero specifica dñtia. i. p̄ speciei dñtia vt hō dī ab equo p̄ rōnale. Et isto modo sumit hic differentia et diffinit.

Postq̄ auctor sup̄ determinauit de se dō pdicabilis lī sēs de sp̄e. Sic q̄m dēclarat de rōcio. sēs d̄ dñtia rō ordis ē q̄ h̄ dñtia s̄m natura et p̄dicat sp̄es vt p̄m̄ capitiū dñtia s̄m sp̄e. Tame q̄m ad rōes vltis p̄dicabilis sp̄es prior ē dñtia. q̄ sp̄es dīc eēntia rei sub mō sbe. Ideo p̄dicat in eo q̄ d̄ ē dñtia rō sub mō accidētis. Ideo p̄dicat in eo q̄ d̄ ē q̄le. Ideo s̄m rōes p̄ dicabilis sp̄es dī p̄cedere dñtia. Itē sp̄es dī correlatiue ad gen⁹ h̄ vniū correlatiuoz cogit p̄ alterz et eontra. Et q̄ relatiua diffinit p̄ gen⁹. ¶ Sicutū ē primo. q̄ dñtia in cōi ē q̄dōā equo cū. iō p̄m̄ sp̄es diffinit dī uidit. Vñ triplē ē dñtia sēs cōis ppria et magis ppria. Rō ē q̄ oīs dñtia facit differe. et iō dī dñtia. vel q̄ facit differe eēntialr. Et sic ē dñtia magis ppria vt accidētialr. et h̄ ē duplī vt facit differe p̄ accis sepabile q̄d h̄z causā stante et p̄manētē in suo s̄bictō. et sic est dñtia ppria. Et q̄ differe eēntialr ē p̄fect⁹ differe. accētialr. Et differe accēte inseparabilr. Ideo dñtia magis ppria ē vteroz dñtia q̄ alie. et dñtia ppria q̄ cōis. Et ideo vltio ponit in hac dīssōe dñtia magis ppria. de q̄ntē p̄ns dēclaratio. et p̄mo ponit dñtia cōis est q̄ vniū dī ab alio inseparabili accēte. et dī sepabile accis q̄d h̄z cās nō stante in suo s̄bictō. s̄z variabile q̄ facit sp̄m sepat a suo s̄bictō sic cā quaz inseq̄ vt albedo vt color in forte. Et tale accis dī accis inseparabilr ē in suo s̄bictō. Et dī dñtia inseparabilr facit differe subiectū ab alijs q̄ h̄nt fortz oppositā. et dī talis dñtia cōis nō q̄ causat ab accēte cōi. S̄z q̄ p̄mo dēclaratio est dñtia apud cōi loquētes q̄ dicit aliq̄ differe p̄ q̄cūq̄ diuersitate accētialr q̄ p̄cipit a sensu. ¶ Sicutū dī tertio q̄ dñtia ppria ē q̄ vniū differt ab alio inseparabili accēte. Et dī accis inseparabile q̄d h̄z cās stante et p̄manente in suo s̄bictō q̄d nō facit sepat a suo s̄bictō. Et tale duplex ē. q̄ q̄dōā ē p̄uatiue inseparabile q̄d h̄z facit nō sepat tū p̄r q̄ mō separe ē nō dīficilare sicut nigredo corū p̄met s̄b pdicabili accētis. Aliud ē inseparabile negatiue q̄d nō a s̄bictō reali sepat sic ē accis ppria. et de vtroq̄ intelligit. et q̄ vtrūq̄ h̄z cās p̄manētē in s̄bictō. Ideo vtrūq̄ sibi q̄dāmo appropriat. et inde vocat dñtia ppria. ¶ Sicutū q̄to. q̄ dñtia magis ppria ē qua vniū dī ab alio specifica dñtia q̄ p̄statur sp̄es sub aliq̄ gne. Tame dat sp̄e vnitatē et diuersitatē ab alijs et inde dī dñtia. Et dī magis ppria p̄ respectū ad ppria. q̄ illa dñtia magis facit differe q̄ facit differe eēntialr. q̄ ppria q̄ facit differe accidētialr. et dī magis ppria triplē ab alijs. Primo q̄ ipsa facit aliud. et alteratū s̄l et differe eēntialr et ex rō sequētē accidētialr. Alie facit alterarum tm. Sicutū. q̄

dñtia magis ppria ē dñtia p̄ se. alie rō p̄ accidētis. Tertio q̄ cōis et ppria dñtie suscipiūt magis et minus. hec aut nō s̄z p̄stare in indiuisibili. Itē cōis dñtia est sepabilis. alie rō inseparables. Vñ sola dñtia magis ppria est vniū pdicabile distinctū ab alijs pdicabilibz. Alie rō p̄met sub ppria et accēte. Contra pdicta arguit p̄tio sic fortes et plato dīnt et nō p̄ aliquā illarū dñtiarū q̄ nō dīnt accēte inseparabili nec sepabili. nec dñtia specifica. q̄ nō sufficient ponunt oēs acceptis ones dñtie. Sicutū sic dñtia cōis ē illō q̄d diuidit h̄at dīssōe. q̄ male ponit mēbz bur̄ diuisiōis. Tertio sic illō q̄d facit p̄uere nō facit differe s̄z accis sepabile facit p̄uere cū sic q̄dōā cōe in q̄ p̄ueniūt mlt̄ra. q̄ nō facit differe. Quarto sic. Rūibile ē dñtia ppria et tū nō est accis inseparabile q̄ nō p̄met s̄b accidēte. Ideo ppria male diffinit. Quinto sic. sensibile ē dñtia magis ppria et tū nō est dñtia specifica sed generica. q̄ dñtia magis ppria nō est qua vniū differt ab alio dñtia specifica. Ad primū dī. q̄ h̄z fortz et plato essēntialr differat tū h̄z originalr p̄ dñtia materiale et nō formalē. Sic aut solū ponunt acceptōes dñtie q̄ facit differe fortalr. Ad s̄cōm dī. q̄ h̄z dñtia q̄ h̄ diuidit dīcat cōis p̄ pdicatos. nō tū dī cōis rōes. et q̄ p̄mo vāt in vniū cōi loquentū sic dī dñtia cōis que ponit mēbz diuisiōis. Ad tertū dī. q̄ h̄z accis cōe h̄t cā p̄ueniente suoz s̄bictoz q̄b cauerim est h̄t cā dñtie suoz s̄bictoz ab alijs q̄ h̄nt fortz oppositam quia idē respectū diuersoz bñ facit p̄uere et differe. Ad quartū dī. q̄ r̄sibile est accis inseparabile p̄tū sub accēte q̄d nō sepat a suo s̄bictō sicut capitiū in p̄posito accēte q̄d nō sepat a suo s̄bictō sicut capitiū in p̄posito r̄sibile est accis inseparabile. Ad q̄ntū dī. q̄ r̄sibile nō est dñtia specifica p̄stans sp̄es speculatiuā tame est dñtia specifica p̄stans sp̄em subalternā. Ideo capitiū dñtia specifica gñalr. p̄ oī dñtia p̄statiua sp̄e sic h̄ capitiū p̄tū dñtia specifica. Differentia ē q̄d p̄dicat de plūbz dñtibz sp̄e in eo q̄d q̄le. vt rōnale p̄dicat de hoiez d̄ d̄hs q̄ s̄nt dñtie sp̄e. Sum⁹ em rōales nos et dī vt vult porphiri. h̄z mortale additū nō bis sepat nos ab illis. Illud aut dicit p̄dīcari in q̄le q̄d p̄ueniētē r̄ndet ad interrogatiōne factā p̄ q̄le. Lū em dī q̄le ē hō. p̄ueniētē r̄ndet rōnalis. et ideo rationale predictatur de homine in quale. Postq̄ au. sup̄ius in p̄e p̄cedēte posuit acceptōes dñtie. Ut acciper mēbz de q̄ ē ad p̄positū sēs dñtiarū magis ppria. Sic q̄m dēclarat de ipa dñtia magis ppria. sic cā diffinit. Dñtia est q̄d p̄dicat de plūbz dñtibz in eo q̄d quale ē. In dīssōe ponit q̄d p̄dicat loco generis. Sicutū ponit de plūbz. ad dñtia indiuidū. Tertio ponit dñtibz sp̄e. ad dñtia sp̄e et p̄prij q̄ solū de indiuiduis vniū et vltis sp̄e p̄dicant. Et p̄mo ponit in eo q̄d quale eēntiale ad dñtia gñis q̄d p̄dicat in q̄d q̄d est. Et etiā ad dñtia accētis q̄d p̄dicat in quale accidētiale et nō in eo q̄d ē quale eēntiale sic dñtia. ¶ Sicutū est p̄tio. q̄ sic gen⁹ dīc eēntia p̄sūsa respectū sp̄e. ita dñtia dīc vltimū actū sp̄e. Rō ē. q̄ illō q̄d facit sp̄es differe ab oibz alijs rebz ē vltimū actū sp̄e. q̄ p̄ esse potētia

29